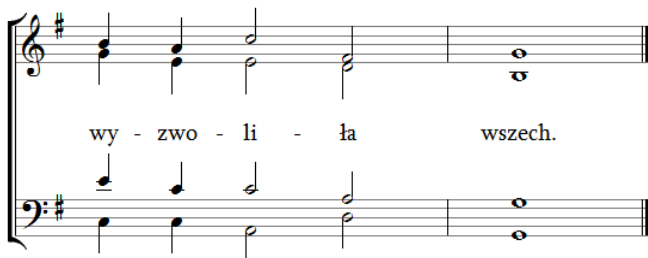

172

1. Jest źródł, skąd po - pły - nę - ła nam krew

nasz gła - dzą - ca grzech, cu - do - wnie

nas o - bmy - ła z plam, z trwóg

2. Spójrz, łotr na krzyżu znalazł źródło,
o, niewymowny cud!
I z łaską Pańską poszedł w raj,
w raj do żywota wód.

3. Jam niegdyś także w grzechach był,
On zaś wybawił mnie
i odtąd już ze wszystkich sił
radośnie śpiewać chcę.

4. Więc już na zawsze Jego krew
błogości zdrojem jest.
Niech tu i wiecznie brzmi ten śpiew:
mnie kocha Zbawca mój!